

3 Stpn-6/17

25 PŽ-723/2018-3

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

TRGOVAČKI SUD U ZADRU
primljeno neposredno – preko pošte (obično-preporučeno)
1602 god. u 3 primjeraka sa
priloga i rubrika.
primljeno stiglo poštom otvoreno – s oštećenim omotom.
primljeno na poštu preporučeno dana 1402
god.
plaćena pristojba
nedostaje pristojba
primljene vrijednosti (novac, posuda)
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Potpis djelatnika:

Vraćamo spis poslovni broj Stpn-6/2017 (svežanj 1. do 7.) zajedno s 3 otpravka drugostupanjske odluke poslovni broj PŽ-723/2018-2 od 5. veljače 2018., na daljnje postupanje.

Zagreb, 8. veljače 2018.

Za točnost otpravka- ovlaštteni službenik

Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD ZADRU

18.12.2018

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Lidija Tomljenović, u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom AMICO d.o.o., OIB 81074409417, Zadar, Andrije Alešija 2, kojeg zastupa punomoćnik Filip Perić, odvjetnik u Zadru, odlučujući o žalbi vjerovnika VEDDIS d.o.o., OIB 66443414138, Zadar, Put Murata 18a, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-6/2017-9 od 11. siječnja 2018., 5. veljače 2018.

riješio je

Odbija se žalba vjerovnika Veddis d.o.o., Zadar, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj Stpn-6/2017-9 od 11. siječnja 2018.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj Stpn-6/2017-9 od 11. siječnja 2018. odobreno je sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom Amico d.o.o., Zadar.

Vjerovnik Veddis d.o.o., Zadar, podnio je 22. siječnja 2018. protiv tog rješenja žalbu iz svih žalbenih, navodeći da je dužnikov vjerovnik, a da je izmijenjeni plan financijskog i operativnog restrukturiranja koji je izglasan od potrebne većine vjerovnika zapravo protivan čl. 22. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13 i 113/13, dalje: ZFPPN). To stoga što je vjerovnik u I. grupi vjerovnika neopravdano stavljen u povoljniji položaj jer je predviđeno da se njegova tražbina namiri 100% u mjesečnim anuitetima do 1. svibnja 2023. s mogućnošću davanja dodatnih osiguranja a vjerovnicima iz II. grupe nametnuta je isplata 40% njihovih tražbina kroz šest godina, dakle, manji postotak namirenja u duljem roku. Ukazuje da sklopljena nagodba treba sadržavati sve elemente ovršne isprave. Žalitelj ukazuje na to da mu nije bilo moguće sudjelovati u postupku, da je postupak pokrenut bez njegovog znanja i bez obavijesti dužnika, da je dužnik bio upoznat s činjenicom da ima dugovanje prema vjerovniku, što je vidljivo iz plana financijskog restrukturiranja jer je njegova tražbina evidentirana ali da nikad nije pregovarao s dužnikom. Ukazuje na potrebu primjene EZ broj 1346/2000 od 29. svibnja 2000. koja ima svrhu da se u svim državama članicama Europske unije osigura minimalni standard zaštite vjerovnika. Stoga smatra da je trebao biti obaviješten o svojim obvezama u postupku te stoga nje mogao u njima sudjelovati. što predstavlja bitnu povredu odredaba postupka.

Predlaže da se pobijano rješenje ukine i spis vrati na ponovno postupanje a podredno da se preinači.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) te u vezi s čl. 66. st. 15. ZFPPN-a, u granicama povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa ni ona na koju ukazuje žalitelj.

Žalitelj je, kao i svi ostali vjerovnici, obaviješten o pokretanju postupka predstečajne nagodbe te o ročištima za glasovanje o predloženom planu financijskog restrukturiranja javnom objavom na web-stranici Financijske agencije, a o ročištima za sklapanje predstečajne nagodbe isticanjem oglasa na oglasnoj ploči suda i javnom objavom na web stranici Financijske agencije. Mogao je učestvovati u postupku predstečajne nagodbe.

Prema odredbi čl. 28. st. 2. ZFPPN-a javno priopćenje smatra se urednom dostavom, te se javno priopćenje smatra dokazom da je dostava pismena uredno obavljena svim strankama.

Iz spisa je vidljivo da je postupak započet 27. kolovoza 2015. podnošenjem prijedloga za otvaranje postupka predstečajne nagodbe, te se ovaj postupak vodi prema odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

Pobijano rješenje ispitano je prvenstveno sukladno odredbama čl. 381. ZPP-a i čl. 66. st. 14. ZFPPN-a.

Žalba je podnesena protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-723/18 od 11. siječnja. 2018. kojim je odobreno je sklapanje predstečajne nagodbe nad Amico d.o.o, Zadar.

Prema odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi prilikom utvrđivanja jesu li ispunjeni uvjeti za sklapanje predstečajne nagodbe sud ne ispituje valjanost postupka pred nagodbenim vijećem. Ovo iz razloga što postupak predstečajne nagodbe ima dvije dionice: upravnu i sudsku. Stvarno nadležni za provedbu postupka predstečajne nagodbe i skraćenog postupka predstečajne nagodbe u pravilu su regionalni centri Financijske agencije (čl. 26. st. 1. ZFPPN-a).

Postupak pred sudom i ovlaštenja suda u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe uređena su pravilima iz odredbe čl. 66. ZFPPN-a. Ova dva postupka ne samo da su fizički odvojena, već je za njih predviđena i različita nadležnost u rješavanju povodom pravnog lijeka. O žalbi protiv rješenja nagodbenog vijeća odlučuje Ministarstvo financija,

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak (čl. 30. st. 4. ZFPPN-a), dok je nadležnost za rješavanje po žalbi protiv rješenja trgovačkog suda uređena odredbom članka 24. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13).

U upravnom postupku, koji se provodi pred nagodbenim vijećem prijavljuju se i ispituju tražbine prema pravilima uređenim Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Povjerenik koji se imenuje u redovnom predstečajnom postupku kao tijelo tog postupka, pregledava prijavljene tražbine (čl. 35. t. 2. ZFPPN-a), a nagodbeno vijeće donosi rješenje kojim odlučuje o tome u kojem su iznosu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine (čl. 60. st. 4. ZFPPN-a). Protiv takvog rješenja dopuštena je žalba prema općim pravilima uređenim odredbom čl. 30. ZFPPN-a. Sud u postupku koji se provodi radi sklapanja predstečajne nagodbe nije ovlašten drugačije odlučiti o priznavanju tražbina jer mu takva ovlast nije dana odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

Dakle, u sudskom postupku pokrenutom radi sklapanja predstečajne nagodbe, sud ne može ocjenjivati valjanost postupka koji se provodio pred nagodbenim vijećem, a čiji je krajnji rezultat bilo rješenje iz odredbe čl. 60. st. 10. ZFPPN-a o prihvatanju plana financijskog restrukturiranja, a mora ispitati samo je li sam prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe pred sudom ispunjava zakonom propisane pretpostavke, kao i jesu li uz prijedlog dostavljene sve propisane isprave (čl. 66. st. 2. ZFPPN-a).

Nadalje, iz sadržaja odredbe čl. 66. st. 10. ZFPPN-a koja propisuje da rješenje o odobravanju sklopljene predstečajne nagodbe mora sadržavati sadržaj sklopljene predstečajne nagodbe i odredbe stavka 9. istog članka prema kojoj sadržaj predstečajne nagodbe mora biti u cijelosti istovjetan sa sadržajem prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja, nedvojbeno proizlazi da rješenje o prihvatanju sklopljene predstečajne nagodbe mora imati elemente sadržaja prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja.

Iz navedenih odredbi proizlazi da je sud bio ovlašten samo ispitati je li sadržaj predstečajne nagodbe odgovara sadržaju ovršne isprave podobne za ovrhu (čl. 29. st. 1. Ovršnog zakona, „Narodne novine“ broj 112/12, dalje: OZ), odnosno ima li predložena predstečajna nagodba snagu ovršne isprave na temelju koje se može provesti prisilna ovrha i bez pristanka dužnika.

Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da se predložena predstečajna nagodba temelji na planu financijskog restrukturiranja dužnika prihvaćenom pred Financijskom agencijom 22. rujna 2027. te da je podobna za ovrhu.

Žalitelj nije oštećen sklapanjem predstečajne nagodbe jer je njemu kao i svim drugim vjerovnicima iz II. grupe određeno namirenje 40% njegove tražbine od 186,59 kn u mjesečnim anuitetima u roku od šest godina. Njegova tražbina čini manje od 0,01% utvrđenih tražbina vjerovnika II. grupe, te dužnik nije našao za shodno da s njim pregovara.

Kako je sud utvrdio da su na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. ZFPPN-a da je sadržaj predložene nagodbe u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi, to je pravilno na temelju odredbe čl. 66. st. 9. ZFPPN-a odobrio sklapanje predstečajne nagodbe,

Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. u vezi s čl. 66. st. 15. ZPP-a, žalba odbijena i potvrđeno prvostupanjsko rješenje.

Zagreb, 5. veljače 2018.

Sudac
Lidija Tomljenović, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

U. z. B. 1796j40